

[Margrete Auken]

Jeg vil sige, at det, at svenskerne kan leve med, at der er fare for en udslettelse af Malmø, siger strengt taget ikke noget om, hvad vi skal kunne leve med. Jeg mener ikke, at svenskernes holdning, den svenske regerings, den svenske befolknings, i denne sammenhæng er på nogen måde ansvarlig. Jeg mener, det er katastrofalt, hvis meget beskedne hensyn – og det er meget beskedne hensyn, der her er tale om – skal få os til at leve med en risiko for, at i givet fald København skal lukkes.

Der er en grotesk kynisme omkring disse spørgsmål. Der er svenske forskere, der bruger udtryk som, at man kan leve med et lukket Chicago. Det er muligt, man kan leve med et lukket Chicago, men det siger noget om holdningen hos mennesker, der kan formulere sig sådan.

Jeg synes nok, det er betænkeligt, at alle disse på den ene side og på den anden side hensyn skal hindre os i nu med det samme, hvor vi har tilstrækkelige oplysninger til at vide, at det er katastrofalt for Danmark, for København, hvis der skulle ske noget, at sige, at der må lukkes. Skulle det så vise sig, at beredskabsplaner kan laves således, at alle kan acceptere dem, kan leve med dem, at vi kan forstå, at der er grænser for omfanget, kan vi overveje at sætte det i gang igen. Men jeg synes, at den anden holdning, den, som bygger på, at når det er så sjældent, det sker, så sker det nok ikke, medens vi lever, er tegn på kynisme, er tegn på, at man ligesom har glemt sit oprindelige sprog og sin oprindelige forståelse af, hvad det er, der står på spil her, det, som hr. Arne Bjerregaard før kaldte det følelsesmæssige. Da jeg har børn, har jeg også stadig væk liv i det følelsesmæssige.

#### **Miljøministeren (Ivar Nørgaard):**

Som ordføreren for forslagsstillerne bemærkede her sidst, og som flere deltagere i debatten også understregede, drejer det sig i dag ikke om atomkraft eller ej, men derimod om spørgsmålet om placering af et atomkraftværk.

Her vil jeg gerne minde om, at det ikke er ret mange år siden, at intet menneske i denne sal drømte om at gøre indvendinger mod, at man byggede et atomkraftværk over for København og ved siden af Malmø. Jeg husker levende den debat, man dengang havde,

hvor man i plancher fremstillede den fredelige anvendelse af atomenergien som det, der var modstykke til den krigeriske, hvor man stærkt understregede værdien af, at disse atomkraftværker ved at blive placeret tæt ved store byer kunne levere billig varme, at fjernvarmen netop var en af de store gevinster ved disse kraftværker, og dem kunne man kun få noget godt ud af, hvis de lå tæt op ad byerne.

Det er først her på det allerseneste, at beliggenhedsproblemet har været anskuet på en ganske anden måde end dengang. Der findes kun ét land i verden, som endnu har lovfæstede krav om afstand, og det er USA. USA har gennemført en lov, hvori de har stillet bestemte krav op om afstanden til større bymæssige bebyggelser ved placering af atomkraftværker, ja, og det er rigtigt, at ud fra amerikanske retningslinjer vil Barsebäckværket være fejlplaceret, idet det ikke ville kunne opføres dér efter de nugældende amerikanske retningslinjer. Men der findes jo mange kraftværker både i USA og i Japan og i Europa, som er placeret på samme måde som Barsebäck, ja, nogle endog tættere ved et meget tæt befolket område.

Der er ingen tvivl om, at nye forskningsresultater og yderligere undersøgelser, som mange forskere er i gang med, har været med til at give os en ændret holdning til spørgsmålet om atomkraftværkers placering. Derfor er der for mig heller ingen tvivl om, at man i fremtiden også i Europa vil blive nødt til, når man skal placere kraftværker, at tage hensyn til disse forskningsresultater og lovgivningsmæssigt indrette sig i højere grad, som amerikanerne nu har gjort. Men jeg gør opmærksom på, at selv i Amerika, hvor man altså nu har lavet sådanne bestemmelser, har man ikke stillet krav fra lovgivernes side om, at værker, der ikke opfyldte disse lovforudsætninger, skulle lukke. Det er jo så nok det, vi i hvert fald indtil i dag må stå på her i landet.

Nu har vi jo ikke selv nogen atomkraftværker, så for vores vedkommende er der jo altså den mulighed, at vi kan tage hensyn til disse ting, når og hvis vi skal placere danske atomkraftværker. Men at gå så vidt som som eneste land at stille krav, der er mere vidtgående end dem, nogen andre lande i verden stiller til andre landes værker om nedlæggelse, det er nok at tage munden for fuld på